

Regeringskansliet
Justitiedepartementet

ju.registrator@regeringskansliet.se

Remissyttrande över betänkandet Förbättrade åtgärder när barn misstänks för brott (SOU 2022:1)

(Ju2022/00245)

Inledning

Utredningen har undersökt och redovisat de aktuella frågorna utförligt och förslagen som läggs fram i betänkandet framstår som väl övervägda och motiverade. Hovrätten ställer sig bakom utredningens förslag och överväganden i övriga delar. Hovrätten vill därför lämna endast följande kommentarer på detaljnivå.

Närmare om de utvidgade bevistalebestämmelserna (avsnitt 5.4.2)

Den föreslagna presumptionsregeln i 38 § första stycket LUL ska gälla inte endast vid misstanke om fullbordade brott utan också vid misstanke om försök, förberedelse och stämpling till ett brott för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i fem år. Regeln kommer därför att omfatta vitt skilda gärningar.

Den omständigheten att osjälvständiga brottsformer i det enskilda fallet kan ha ett betydligt lägre straffvärde än fem års fängelse bör visserligen kunna vägas in i bedömningen av om det föreligger särskilda skäl för att inte väcka en bevistalan. Men hovrätten ställer sig ändå tveksam till att presumptionsregeln får ett så brett tillämpningsområde. Under ärendets fortsatta beredning bör därför övervägas om en bevistalan vid misstanke om försök, förberedelse och stämpling till ett brott inte bör omfattas av det krav som gäller för andra brott, dvs. att det föreligger synnerliga skäl, eller att det i vart fall ska krävas att särskilda skäl talar för det.

Ett ytterligare krav bör ställas på innehållet i ett yttrande från socialnämnden (avsnitt 6.4.5)

Hovrätten instämmer i att det är problematiskt att socialnämndens yttranden enligt 11 § LUL ofta inte innehåller uppgifter om i vilken utsträckning en tidigare utdömd ungdomspåföljd har fullgjorts och välkomnar därför utredningens förslag om en skyldighet för socialnämnden att lämna sådana uppgifter.

Närmare om möjligheten att förordna om ungdomstjänst genom strafföreläggande (avsnitt 8.5.2)

Ett godkänt strafföreläggande avseende ungdomstjänst får förvisso verkan som en lagakraftvunnen dom. För att underlätta i tillämpningen bör det emellertid enligt hovrättens mening framgå direkt av regleringen i 32 kap. 4 § brottsbalken om undanröjande av påföljd avseende bland annat ungdomstjänst att bestämmelsen är tillämplig även när ungdomstjänsten förordnats genom ett strafföreläggande. Förslagsvis skulle den inledande meningen i nämnda lagrum kunna ges följande utformning:

Om den dömde i väsentlig grad underlåter att göra vad som åligger honom eller henne enligt

1. en föreskrift vid ungdomsvård om att han eller hon ska följa ett ungdomskontrakt,
2. en dom eller ett godkänt strafföreläggande på ungdomstjänst, eller
3. en dom på ungdomsövervakning,

får rätten på talan av åklagare undanröja en annan påföljd än böter som dömts ut för brottet och bestämma en ny påföljd för detta.

Detta yttrande har beslutats av tf. hovrättslagmannen Bob Nilsson Hjorth, hovrättsrådet Nathalie Dahlén och tf. hovrättsassessorn Christoffer Stanek (referent).

Bob Nilsson Hjorth

Christoffer Stanek